

Bondekonens tissetår.

Heldigvis var Bella i fuldt firspring igen efter et kort sygeforløb med forfangenhed. For at forebygge lignende, ville Anna nu dele Bellas afræsningsmark, så hun kun havde en lille bid græs af gangen. Det var nemlig ikke første gang at Bella havde været forfangen. Første gang havde Anna som nævnt måtte tilkalde dyrlægen, der gav en indsprøjtning til hesten. Da var Bella 11 år og havde aldrig haft det før. Året efter var den gal igen, men Anna havde selv klaret det med sin olie, og det havde heller ikke været helt så alvorligt som nu 3. gang. Anna kendte jo kuren, men var alligevel blevet helt forskrækket, da Bella lå nærmest livløs der på marken.

Hesten havde ellers altid været så robust og haft en mave som en struds. Dvs. at den tålte at spise roer og kartofler uden at de var blevet vasket, den tålte sand i modsætning til så mange andre heste. Men Bellas lille føl Totte havde ikke været så hårdfør som dens mor. Hingsteføllet Totte døde da den var 9 måneder fordi den havde spist af de uvaskede roer som Anna havde serveret for dens mor og hun havde ikke skænket det en tanke at det kunne være farlig for Bellas afkom, for på det tidspunkt havde Bella endnu aldrig fejlet noget. Anna havde sørget over Totte i lang tid og gjort sig store bebrejdelser over sit tankesløseri. Hun kunne også mærke at Bella var ked af det og savnede sit barn på sin egen måde. Dyr har også følelser, nok mest udtalt moderfølelser, funderede Anna sig til.

Bella havde ikke fået flere føl, den var jo også selv endnu et stort barn syntes Anna. Hun havde haft Bella siden den var et lille føl nærmest som et slags kæledyr. Man havde jo altid haft heste i familien, såvel til arbejdsbrug i marken, som til at trække en kørevogn eller en kane, som også til ringridning og andre fornøjelser, så det havde hun også. Bella elskede at galopere marken rundt og så var hun altid klar til træning når Anna kom med seletøj og longeringsline. Også uden tøjler, kun ved at følge Annas anvisninger med stemmen og håndbevægelser kunne Bella gå forlæns eller baglæns over eller omkring små forhindringer. Bella var meget lærenem. Den havde dog temperament og til tider måtte Anna have pisken i hånden. Den blev ikke brugt men alene synet af den kunne til tider tæmme en behård vilje.

Men nu måtte Anna først lige have slået et par søm i nogle pæle langs hegnet. Hun var godt i gang med hammer og søm og var i tankerne et helt andet sted, da der pludselig ud af intet kommer noget meget hurtigt susende sådan lige forbi hendes ryg. Anna bliver så forskrækket, at hun taber hammeren ned på værktøjskassen - godt det ikke var på foden, men var der næsten var lige så galt var, at hun af forskrækkelse havde mistet lidt af kontrollen over sin bækkenbund, det mærkede hun nu. Hun måtte hellere se at hanke op i nogle bækkenbundsøvelser.

Ud af øjenkrogen så hun en stor ukendt hund forfølge en stor farvet kat, heller ikke den kendte hun. Katten nåede lige akkurat op i det store kastanjetræ henne ved det lille vandhul der var på Annas grund. Hunden stod op af træet og troede måske også det var en let sag for den at komme derop. Den gæde men måtte opgive sit forehavende. Anna havde samlet hammeren op og fortsatte hvor hun slap efter hun havde funderet over om hun virkelig skulle traske helt tilbage til huset for at skifte tøj eller om hun lige skulle blive færdig med sit arbejde i marken først. Hun var blevet enig med sig selv om at hun ville det sidste. Anna stod med ryggen til de to ukendte kamphaner, den ene i træet, den anden nedenfor.

Men i mellemtiden havde hunden set sig mæt i katten og luskede hen mod Anna nysgerrig som den var. Den snusede interesseret til værktøjskasse og hendes bukseben og Anna mærkede først hunden da den løftede bagbenet og skulle til at strinte op af begge dele. Det var dog for galt.

Anna skræmte hunden bort og sendte nogle voldsomme skældsord efter den. Ja hun fortrød faktisk at hun ikke havde kastet en sten eller hammeren efter den. Magen til uforskammet hund havde hun dog ikke set før. Lige så hurtig den var kommet, var den også væk igen. Bella var nær også blevet helt skræmt, men nok mere over Annas komiske optrin. Da gemytterne igen havde lagt sig, trissede Anna med sin værktøjskasse smågrinende og hovedrystende over formiddagens små absurde begivenheder op til huset for at skifte tøj. Hunden eller katten så Anna ikke foreløbig igen, og det var også godt det samme mente hun i al fredsommelighed.